

Nystartsrapporten

I skuggan av en pandemi

– *hot och möjligheter för Stockholms kulturliv*

En utredning av *Eric Sjöström* om nystart för kulturlivet i Stockholm

Bild 1

ES1

Två frågor:

- Hur har situationen varit?
- Framåt; möjligheter, utmaningar och hinder?
- Konkreta förslag

Jag har försökt täcka in alla delar från hela kulturområdet, Privata, ideella, offentligt stödda – från alla olika konst- och kulturområden. stora, etablerade kulturinstitutioner, men också enskilda röster, som inte alltid brukar höras i såna här sammanhang: dokumentärfilmare, frilansande artist, tekniker, gallerist, musikmanager – viktiga delar i helheten. Viktiga berättelser och vittnesmål där man ser både likheter och olikheter.

Två större enkäter:

- 1.400 kulturverksamheter och kulturutövare som sökt kulturstöd de senaste åren
- dels alla de centrumbildningar, 13 stycken som täcker in all från fotografer, illustratörer till cirkusartister och frilansmusiker, och de tre scenkonstallianserna. Många vikta faktauppgifter och siffror kommer fram i enkäterna, som man kan fördjupa sig i, de siffrorna tar jag inte specifikt upp här idag.

Ett antal fördjupande artiklar om viktiga delar såsom upphovsrätt och utbildningsväsendet, men också utblickar till våra nordiska grannländer. Totalt ger det viktig information om vilka förutsättningar och behov som finns i kultursektorn

Eric Sjöström; 2021-04-24

Slutsatser

Bild 2

ES2

Total 172 sidor tjock rapport, som ger viktiga inblickar och insikter. Finns att läsa från och med idag. Här går jag direkt på mina slutsatser, som alltså bygger på alla intervjuer jag har gjort, alla samtal, all viktig data från enkäter.

Eric Sjöström; 2021-04-24

Möjligheter

- Ny syn på konstens och kulturens ställning i samhället
- Ökad samverkan och nya arbetsätt
- Nya målgrupper på nya platser och på nya sätt

Bild 3

ES3

Börjar i positiv anda, med möjligheter för kulturen efter pandemin. Min förhoppning och min förväntan är att konsten och kulturen kommer få en mer framskjutande plats i samhället framöver. Att konstens kraft och nödvändighet för samhället och människor har blivit så extra tydlig på grund av frånvaron av livekultur och liveupplevelser. Det kan vara den enda riktigt stora positiva pandemieffekten för kulturlivet.

Det finns också stora möjligheter i branschens uppvaknande kring nödvändigheten att samtala och samverka med kollegor inom kulturen men också med politiker.

Kanske kan också ökad vilja till samarbete påverka relationen mellan institutioner och fria utövare och även utveckla dialogen mellan det offentliga som ger ekonomiskt stöd till de kreatörer och producenter som skapar liv i staden?

En stor potential finns också i att kulturlivet fortsätter att försöka nå publik på både nya platser, i nya sammanhang, på nya hållbara sätt och med nya uttryck.

Eric Sjöström; 2021-04-24

Hot

- Ekonomi och produktionsförutsättningar
- Minskat och sämre kulturutbud för färre målgrupper och på färre platser
- Kompetensbrist på grund av minskat antal kulturskapare och kulturutövare

Bild 4

ES4

Det absolut viktigaste för kulturlivet framöver är

enligt min bedömning att upprätthålla och utveckla de ekonomiska förutsättningarna eftersom dessa påverkar vilka produktionsförutsättningar man har. Medskicket efter samtal och dialog med kulturlivet är att det offentliga anslaget till kulturen från kommunalt, regionalt och statligt håll måste både säkras och höjas.

Om produktionsförutsättningarna försämras blir konstutövarna färre, kulturutbudet mindre och magrare och når därmed färre människor.

Ytterligare hotat är då också möjligheterna för barn, unga och nya målgrupper i hela Stockholm – där det redan råder ojämlikhet - att ta del av kulturutbudet, vilket är förödande ur en demokratiaspekt.

En stor farhåga är också att många av de – i praktiken frilansare – som skapar och utövar kultur inte har råd, möjlighet eller vilja att vara kvar i branschen

Eric Sjöström; 2021-04-24

Fem avgörande P:n

- Pengar, produktion, personal, publik och politik?
- När? ES5
- Radikalt olika ekonomiska förutsättningar
- Privata kulturproducenter och frilansare
- Rådande ekosystem satt ur spel

Bild 5

ES5

Fem P:n är helt avgörande för kulturverksamhet –. Stor osäkerhet. Vem får förutsättningar att skapa vad för vem och för vilka pengar? Och så får man lägga till: När?

Det är stor skillnad på hur hårt detta har drabbat kulturen ekonomiskt. Det är uppenbart vilka olika villkor som gäller för kulturverksamheter och enskilda som inte har, eller bara till viss del har, offentligt stöd.

Enskilda kulturskapare och frilansare har tillsammans med de privata kulturproducenterna och arrangörerna lidit förödande ekonomisk skada. Dessa är branscher som varit väldigt självgående förut och klarat sig utan stöd.

Många har fått se sin karriär eller sitt livsverk ödelagt. Den största utmaningen är överlevnad för yrkesverksamma kulturskapare – och då inte bara ekonomiskt, utan också att orka mentalt att fortsätta under rådande omständigheter. Pandemin har visat hur bräckliga villkoren för kultursektorn är, inte minst för de frilansare och egenföretagare vars sociala skyddsnet inte fungerar. Känslan att samhället har svikit dom är utbredd. Intervjuade vittnar om ett otroligt kompetenstapp som uppstår när många har tvingats att lämna yrket, vilket handlar om de i kultursektorn som inte har fasta anställningar – de många frilansarna som skapar eller möjliggör konsten och kulturen.

Och så finns det många verksamheter som har en helt annan ekonomisk situation: de som har offentligt stöd. Men tack vare att de offentliga stödgivarna inte har återkrävt kulturstödet i kombination med att verksamheterna har radikalt minskade produktionskostnader och att man tagit del av de statliga krisstöden och permitteringsmöjligheterna kan man se tillbaka på ett ekonomiskt tämligen lyckat pandemiår.

Rådande ekosystem har satts ur spel där institutioner, fria aktörer, offentligstödda kulturorganisationer, ideella föreningar och helt privatägda verksamheter samsas, ofta sida vid sida, i en slags samklang där publik och kulturskapare rör sig emellan, och där ett rikt utbud av konst- och kulturupplevelser erbjuds,. Politiska viljor och ambitioner kommer bli helt avgörande för kulturen framåt. Inte bara när det gäller hur de offentliga kulturanslagen hanteras, utan också hur politiker främjar, stödjer och interagerar.

En stor fråga handlar om när kulturlivet kan öppna – och vem som kommer. När får publiken komma och när vågar de sig tillbaka? Vad är ett "efter pandemin", hur ser det ut?

Eric Sjöström; 2021-04-24

Utmaningar som har förstärkts ES6

- Mångåriga frågor: utebliven uppräkningskostnader, hyreskostnader, mångfald, representation
- Frilansares villkor
- Talangutveckling
- Bräcklig arbetsmarknad
- Ekonomiska villkor för upphovspersoner

Bild 6

ES6

Pandemin har fördjupat och förstärkt utmaningar i kulturlivet som har funnits sedan lång tid tillbaka. En mängd mångåriga frågor som inte har blivit mindre under pandemin: att kulturstöden inte räknas upp, att hyreskostnader tar en stor del av det ekonomiska stöd man får, att anslagsgivare har starkt fokus på projektresultat, men också vem som syns på våra scener eller vems verk som spelas av de stora orkestrarna, vem som besöker våra kulturinstitutioner och var i stan dom är belägna. Frågorna om representativitet, mångfald, jämställdhet och jämlikhet i kulturlivet har inte tagit steg framåt i den pågående samhällskrisen.

Pandemin har också satt ljus på arbetsvillkoren för frilansare, talangutveckling och de ekonomiska villkoren inom kultursektorn.

Att det finns få fasta anställningar inom sektorn är ett tydligt problem som hänger ihop med underfinansieringen i kultursektorn. Kulturutövare har tvingats att bli frilansare och egenföretagare – utan det skyddsnät som många andra besitter. Pandemin har visat att Försäkringskassan, Skatteverket och Arbetsförmedlingen inte är rustade att ta tillvara på kultursektorns nödvändiga behov.

Den frustration, uppgivenhet och besvikelse som många drabbade frilansare nu riktar mot samhället är påtaglig.

Hur ska kultursektorn locka in unga, nya begåvningar och talanger om det uppfattas att man inte har en framtid som musiker, filmare, skådespelare? Kommer därmed den redan sneda rekryteringen inom högre utbildning inom estetiska ämnen bli ännu större?

Hela den ekonomiska kartan gällande affärsmodeller för film, musik och litteratur ritas om på grund av streaming och det får en avgörande påverkan på hur rättigheter och ekonomiska ersättningar korresponderar med varandra och hur upphovspersonerna och producenterna får ersättning.

Eric Sjöström; 2021-04-24

Den digitala förväntan ^{ES7}

- Tillgänglighet, ökad demokratisering
- Kostsamt och komplicerat
- När inte alla och passar inte allt
- Hybridproduktioner
- Inga intäkter i sikte
- Ojämliga förutsättningar

Bild 7

ES7

Den digitala utvecklingen inom kulturlivet har tagit stora steg. I princip alla konserthus, orkestrar, teatrar, samlingslokaler och museer har strömmat ett stort utbud.

Den största positiva effekten är uppenbar: tillgängligheten till kulturen ökar och därmed demokratiseringen av kulturutbudet. Helt plötsligt kan konsten spridas till hur många och hur långt som helst. Och de som tidigare via skattsedeln har medfinansierat en kulturinstitution, men av olika skäl inte kunnat ta sig dit, har nu haft en möjlighet att ta del av utbudet.

Svårigheterna är dock flera. Det är dyrt och svårt att spela in och strömma, åtminstone om man har en högre ambitionsnivå.

Det finns en uppenbar risk för en amatörisering och ett förminskande av kulturen och konstnärskapet rent kvalitativt ifall man inte tar hänsyn till de förutsättningar som det digitala formatet kräver. Extra svårt är att ersätta barns och ungas möten med till exempel scenkonst via streaming.

Digitaliseringen är här för att stanna. Framöver lär vi med all säkerhet se en mängd hybridproduktioner. Till en utsåld konsert eller exklusivt gästspel kommer arrangören att släppa digitala biljetter. För detta krävs att ersättningsmodeller och avtal ses över.

Det är relativt dyrt och svårt att sända digitalt eftersom det krävs tekniska resurser och kompetenser. Det saknas fullt fungerande betalningsmodeller gällande strömmad distribution som tillnärmelsevis ersätter ordinarie biljettförsäljning. Förhoppningarna om att kulturarrangörer ska generera digitala intäkter av större betydelse lär enligt min uppfattning inte infrias i närtid. Många kulturarrangörer har också målat in sig i ett hörn genom att inte ta betalt för digitala sändningar vilket försvårar möjligheten att börja ta betalt i framtiden.

En stor fråga är hur demindre kulturaktörerna kunna ha ekonomiska muskler att nå ut digitalt? Den digitala förväntan som finns hos publiken lär vara hög och det kommer att bli en fråga om kulturverksamhetens resurser och prioriteringar.

Eric Sjöström; 2021-04-24

Ökad samverkan ^{ES8}

- Erfarenhetsutbyte och nätverkande
- Tips och råd
- Oorganiserade har samlat sig
- Ökat samarbete
- Miljötänkande
- (Ekonomisk) resurshushållning

Bild 8

ES8

En positiv aspekt av den kris som pågår och som alla respondenter i utredningen kan enas kring är det faktum att den har inneburit en större samverkan inom kulturområdet.

Nu har kulturlivet sökt sig till varandra för råd, erfarenhetsutbyte och nätverkande. Framförallt inom samma område, men också till angränsande grenar. "I tider av kriser måste man söka sig samman med andra, det här klarar man inte själv", som en kulturinstitutionschef uttryckte sig. Det har handlat om praktiska frågor kring hur man hanterar kösystem, onlinebetalningar eller skyddsåtgärder, men också om hjälp att uttyda myndigheters regler och förordningar.

Pandemin har också samlat de många oorganiserade, den del av kultur- och nöjeslivet som tidigare har klarat sig bra på egen hand. Allt från frilansande operasångare och privatteaterproducenter till ljudtekniker och DJ:s har gått samman och börjat formulera sig kring sin situation. Flera påtalar att det länge har funnits ett behov av mer samarbete i branschen. Hur kan samverkan öka mellan existerande kulturhus med fria producenter och konstskapare, hur kan det gestalta sig framöver? Kan det leda till ett mer hållbart kulturliv – både avseende hur kulturen produceras rent bokstavligen och även skapa bättre förutsättningar för ett större kulturutbud? Just hållbarhet har det varit ganska tyst om under pandemin, liksom för övrigt om de stora frågorna som mångfald och jämställdhet i kulturlivet, som tidigare konstaterat.

Eric Sjöström; 2021-04-24

Många vägar in till kulturen

ES9

- Många olika uttryck
- Vikten av mångfald och möjligheter
- Barn och unga beroende av andra
- Pandemistängda offentliga platser
- Skolan, fritidsgårdar, föreningar, lokala kulturhus

Bild 9

ES9

Konstens och kulturens många ansikten och uttryck talar till olika människor, med olika bakgrunder, erfarenheter och livsomständigheter. Vikten av mångfald inom kulturen kan inte överskattas. Det behövs många platser och många möjligheter för att människor ska kunna ta till sig kultur, både för att skapa och ta del av den. Därför måste kulturpolitiken och samhället säkra att det finns många vägar in till kulturen.

Inte minst för barn och unga är det viktigt, som är beroende av andras, det vill säga vuxnas, engagemang för att ta del av konsten och få del av det kulturella kapitalet.

Under pandemin har många mötesplatser och offentliga rum varit stängda. Många vittnar om att det har blivit extra tydligt i de delar av staden där människor bor på mindre yta och där antalet kulturverksamheter redan

är begränsat. Hur kan samhället säkra att både framtidens kulturkonsumenter och kulturskapare får tillgång till de rum som är nödvändiga för att nås av kultur? Skolans arbete med att presentera professionell konst och kultur, fritidsgårdarna, de många olika föreningarna och samlingslokalerna i stadsdelarna är avgörande för att tillsammans med stadens olika kulturaktörer säkra tillgång till konsten för så många som möjligt.

Eric Sjöström; 2021-04-24

Kulturens status ES10

- Låg – eller högre status?
- Behovet av offentligt stöd
- Inte ställs mot andra samhällsområden
- Stor längtan
- En ny ”gammaldags” kultursyn?
- Inte på den politiska toppagendan

Bild 10

ES10

Några av respondenterna i utredningen menar att pandemin har visat kulturens låga status, att samhället inte bryr sig om den. Att när teatrar, konserthus och biografier i praktiken får näringsförbud medan shopping- gallerior är öppna – då visar man från samhällets sida att kulturen är lätt att stänga.

Desto fler talar å andra sidan om att konsten har tagit plats på ett helt annat sätt än före pandemin och lett till en ökad medvetenhet om dess värde. Pandemin visar klart och tydligt vikten och behovet av offentligt stöd. Många noterar också att det ekonomiska stödet till kulturen inte har ställts mot behoven inom sjukvården.

Att det kommer finnas en publik som hungrar efter kultur är odiskutabelt. Det finns många exempel i rapporten på hur publikens längtan tar sig uttryck.

Kan pandemin också innebära ett genombrott för en ny syn på kultur? Eller i själva verket en "gammaldags" syn på kultur, en syn där musiken, konsten och litteraturen ses som avgörande för oss samhällsmedborgare? Där kulturen är samhällsbärare och inte del av nytto- och resultatdrivna samhälleliga insatser som i första hand är mätbara? Efter pandemin kan jag se en möjlig förändring, mot en syn på kultur där man utgår från konsten och dess innehåll, inte från vilka effekter den kan tänkas ha.

Regeringen har tillskjutit en stor mängd pengar, däremot saknar kulturlivet fortfarande att konstens betydelse i en kris finns med på den politiska toppagendan från högsta ort. Kommer den rådande synen att kulturen är viktig för människor och för samhället att bli starkare efter pandemin? Och även få en starkare ställning i den politiska debatten och prioriteringsordningen?

Eric Sjöström; 2021-04-24

Konsten är lång ES11

- ”Vi kulturskapare är seglivade”
- Nya vägar och uttryck
- Vad väntar?
- Mångfald av berättare och skapare

Bild 11

ES11

Det är tydligt att konsten fortsätter verka, även i tider som dessa. Som en respondent sa: "Vi kulturskapare är seglivade. Det är alltid budget, tid eller något annat som påverkar oss. Vi har lärt oss att vara flexibla och hitta nya lösningar." Konsten har nu tagit sig nya vägar och uttryck. En stor fråga är vad som väntar publiken när de väl kommer tillbaka till kulturverksamheterna. Är det ekonomiskt och psykiskt urlakade kulturproducenter och arrangörer om kommer att presentera mindre, säkra, billigare teateruppsättningar, konsertrepertoar, författarprogram och utställningar?

Konsten och kreativiteten kommer i alla händelser överleva och leta sig fram. Kulturen kommer att hitta vägar för att berätta sina historier. Förhoppningsvis med mindre fokus på publiksiffror och resultatmål, där de angelägna, relevanta historierna, verken och uttrycken från en mångfald av berättare och skapare får komma till tals.

Som regissören och dramatikern Lisa Langseth uttryckte det vid invigningen av Göteborgs filmfestival: "Den svenska biopubliken kommer inte att strömma till för att någon gör en övergripande utredning och kommer till en välformulerad slutsats. Istället ligger den framtida svenska filmen i magarna på de filmskapare som är beredda att spränga allt för att berättelsen ska komma främst."

Eric Sjöström; 2021-04-24

21 förslag för nystart

Bild 12

ES14

Osäkerheten kring när och hur den här krisen tar slut är stor.

Pandemins påverkan på kulturlivet kan liknas vid en skogsbrand, en brand som fortfarande rasar. De statliga miljarderna till kulturen har varit avgörande för den akuta situationen. Vad som är rätt åtgärder att göra mitt i eldstormen är svårt att sja om förutom att akut försöka släcka bränder.

Men vad ska vi försöka rädda? Vad är mest prioriterat? Vad kommer överleva av sig själv och vad behöver extra stöd? Och vad finns det där under, i marken, som kommer gro när glöden har pyrt ut?

Jag har kommit fram till följande förslag utifrån att ha lyssnat av och lyssnat in. Framöver krävs mobilisering, samverkan och lyhördhet på alla nivåer – och modiga politiker och ett modigt kulturliv.

Jag föreslår följande åtgärder för att säkerställa ett hållbart, långsiktigt och blomstrande kulturliv i Stockholm:

Eric Sjöström; 2021-04-25

Prioritet: Pengar och Politik

- Öka kulturbudgeten
- Se kulturen som drivkraft för stadens utvecklingsarbete
- Genomför den föreslagna kulturstrategin
- Se över hyresmarknaden för kulturaktörer – i egna fastigheter och för privata fastighetsägare
- Stärk Kulturhuset Stadsteaterns position som motor och inspiratör

ES12

ES12

Stockholm ska vara i framkant och agera som en förebild gentemot andra kommuner. Stockholm måste positionera sig och visa ambitionsnivån genom att gå in med ökat ekonomiskt stöd till kulturlivet för att säkra det rika, mångfaldiga utbudet och hela det kulturella ekosystemets infrastruktur. De närmaste åren kommer situationen vara fortsatt prekär och påverkad av pandemins efterdyningar.

- Staden måste se kulturen som en integrerad del av samhällsbygget och vara än mer lyhörda framöver för kulturlivets behov. Förutom ekonomiskt stöd behövs också ett tydligt ställningstagande från staden att kulturen är en viktig förutsättning för Stockholm för att få människor att bo, verka och besöka staden.
- Genomför den föreslagna kulturstrategin, som tydligt pekar ut kulturen som avgörande för bland annat stadsutvecklingen och besöksnäringen
- Stockholms stad bör se över hyresnivåerna för kulturverksamheter i de många egna fastigheterna och införa kulturhyror. Staden bör också införa ekonomiska incitament för att privata fastighetsägare och bostadsrättsföreningar ska uppmuntras till att hyra ut till kulturaktörer. I de olika stadsbyggnadsprojekten skulle staden kunna sätta mål på hur stor del av nybyggnationen som skulle vara hyressubventionerat för kultur.
- Som symbol för stadens kulturella position bör Kulturhuset Stadsteatern stå. När det gäller placering i staden, innehållsidé och arkitektonisk utformning är den även med internationella mått helt unik. Hur kan allkonsthuset få ännu bättre förutsättningar att fungera som motor och inspiratör för kulturlivet i Stockholm?

Eric Sjöström; 2021-04-24

Konstnärer och frilansare

- Ta fram ett konstärsstrategiskt program
- Öka antalet stipendier för yrkesverksamma konstnärer
- Kartlägg i samråd med Region Stockholm pandemins hälsoeffekter på frilansare

Bild 14

ES15

Stockholm är den största arbetsmarknaden för professionella kulturskapare i hela landet. I och med pandemin är det extra tydligt hur svårt det är att verka som konstnär och kreatör.

Det kulturstrategiska programmet tar fasta på hur kulturen kan interagera mer med övriga samhället. Men nu behövs en plan för att säkra konstnärernas och upphovspersonernas förutsättningar i staden. Stockholm bör ta fram ett konstnärsstrategiskt program som syftar till att säkerställa att konstnärer och kreatörer inom alla konstområden ska få de bästa möjliga förutsättningarna för sitt skapande. För att lindra effekterna av pandemin gentemot enskilda konstutövare föresår jag att staden de närmaste tre åren tredubbla antalet konstnärstipendier som ska gynna den egna konstnärliga utvecklingen och förkovran. Pandemin har varit förödande ekonomiskt för de många frilansare inom kultur, nöjes- och evenemangssektorn som i praktiken har drabbats av yrkesförbud. Många har tvingats eller kommer att tvingas att ge upp sina karriärer och byta yrke vilket skapar stor oro. Samhällsskyddet i form av socialt försäkringssystem har inte fungerat för de många olika grupperingarna inom branschen.

På grund av den stora påverkan pandemin har på stadens många utövare bör Stockholms stad i samråd med Region Stockholm utreda omfattningen av hälsoeffekterna på frilansare i syfte att förebygga psykisk ohälsa.

Eric Sjöström; 2021-04-25

Mer kultur för fler på många platser

- Stärk tillgången till professionella kulturerfvelser för barn och unga i förskola och skola
- Verka för ökad kulturell kompetens i förskolan och skolan
- Ökat stöd till mötesplatser och lokala kulturhus runt om i stan

Bild 15

ES16

Förskolan och skolan är garantier för att säkerställa att alla barn och unga får tillgång till professionella kultur- upplevelser. Men i Stockholm ser det väldigt olika ut. Det är i praktiken upp till varje rektor och varje skola att bestämma hur kultur ska prioriteras. Staden måste stärka tillgången till kultur för alla barn och unga genom skolan. Man måste se hur man kan erbjuda en ökad kulturell kompetens i skolan.

Syftet är att säkra att barn och unga genom skolan får ta del av de många kulturuttryck som finns och att lärare och personal får fortbildning i kulturkompetens. Stockholm bör säkerställa närheten och tillgången till kultur genom att stödja de föreningar, verksamheter och lokala kulturhus som har en tydlig lokal närvaro och engagemang. Inte minst måste barn och ungas möjligheter till kulturupplevelser måste stärkas genom ett förtydligande av stadsdelsförvaltningarnas ansvar och resurser för kultur.

Eric Sjöström; 2021-04-25

Stadens samverkan med kulturlivet

- Inrätta samverkansråd med representanter från kulturlivet
- Utveckla Kulturförvaltningens metoder och arbetssätt
- Inför treåriga stöd som standard för etablerade verksamheter
- Tydliga incitament för kulturinstitutioner att samverka med fria aktörer
- Lösa utvecklingsmedel för riktade konstområdesinsatser
- Underlätta genomförande av nöjesevenemang i staden genom lotsfunktioner

ES17

För att öka samverkan och dialogen med Stockholms kulturliv föreslås att Stockholm stad tar initiativ till ett samverkansråd med representanter från stadens kulturliv. Syftet skulle vara att initiera en bredare dialog mellan kulturlivet och staden. Rådet skulle fungera som rådgivande organ avseende kulturens förutsättningar att verka i Stockholm.

För att säkerställa en konstnärlig och kulturell utveckling i Stockholm behöver Kulturförvaltningen arbeta proaktivt och med ett coachande förhållningssätt för att fånga upp nya uttryck inom konsten, talanger och nya konstellationer av kulturskapare. Viktiga förutsättningar för kulturlivets verksamhets- planering och organisering är långsiktighet och förutsägbarhet. Därför anser jag att vid ekonomisk stödgivning för etablerade och långsiktiga kulturaktörer bör treåriga stöd vara standard. Staden bör också skapa tydligare incitament för kulturinstitutioner att samverka med fria aktörer. För att säkra möjligheten att göra riktade insatser på kulturområdet bör det tillskapas utrymme i form av utvecklingsmedel i den årliga kulturbudgeten. Insatserna kan göras till exempel inom olika konstområden som man ser har utvecklingspotential eller speciella behov. Många kulturproducenter och arrangörer vittnar om svårigheter vid planering och genomförande av arrangemang i staden. Genom en förstärkning av stadens lotsfunktioner underlättar staden för evenemang.

Eric Sjöström; 2021-04-25

Samverkan med kulturlivet, forts.

- Kulturhuset Stadsteatern ska tillhandahålla digital utrustning och studiokapacitet för det fria kulturlivet
- En gemensam coronasäker öppning av stadens egna kulturinstitutioner
- Arrangera en kulturfest för att markera en återstart av kulturlivet

Bild 17

ES18

Kulturhuset Stadsteatern föreslås få i uppdrag att utan kostnad tillhandahålla teknik och studioutrymme för att göra digitala sändningar, eftersom det fria kulturlivet har begränsade möjligheter för digitala överföringar eller digitala inspelningar. Stadens alla bibliotek, Liljevalchs konsthall, Stadsmuseet och Kulturhuset Stadsteatern bör initiera en trygg öppning, när så medges, där man upprättar en tydlig plan gällande skyddsåtgärder, som också kan fungera som inspiration för andra kulturverksamheter. När smittrisen är över behövs en tydlig markering från Stockholms stad att nu öppnar kulturlivet igen. En kampanj riktad till alla stockholmare om att kulturlivet över hela staden öppnar med en kulturfest där alla är välkomna. Alla kulturverksamheter – både institutioner, privatägda verksamheter och ideella arrangörer runt om i staden bör inbjudas att medverka.

Eric Sjöström; 2021-04-25

Nationell samverkan

- Hela kultur- och nöjesektorn bör samla sig i en gemensam nationell branschorganisation och inrätta Rikskulturförbundet, som samlar alla yrkesgrupper inom kultur, nöje och eventbranschen

Bild 18

ES19

Till sist, ett förslag riktat till kulturlivet: Pandemin har visat styrkan i samverkan och nätverkandet inom hela kultur- och nöjessektorn, men också hur delar av branschen inte har en röst. Pandemin har också visat behovet av branschspecifik kunskap och informationsinsatser..

För att stärka kulturen framöver föreslås inrättande av Rikskulturförbundet som skulle vara en ny nationell branschorganisation som samlar alla yrkesgrupper inom kultur, nöje- och eventbranschen. Likt Riksidrottsförbundet skulle det vara en samlande organisation med uppgift att företräda och stödja alla delar inom kultur- och nöjessektorn i gemensamma frågor.

Eric Sjöström; 2021-04-25

Nystartsrapporten:

<https://start.stockholm/aktuellt/kalendarium/2021/04/webbinarium-nystartsrapporten/>

Eric Sjöström
eric@erdakonsult
www.erdakonsult.se

